

370L0457

12.10.70

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 225/1

RÅDETS DIREKTIV

av den 29 september 1970

om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter

(70/457/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 43 och 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Produktionen av utsäde av lantbruksväxter och fröplanter intar en viktig plats inom Europeiska ekonomiska gemenskapens jordbruk.

Rådet har därför redan antagit direktiv om utsläppande på marknaden av betutsäde⁽²⁾, utsäde av foderväxter⁽³⁾, utsäde av stråsäd⁽⁴⁾, utsädespotatis⁽⁵⁾ och utsäde av olje- och spånadväxter⁽⁶⁾.

Dessa direktiv tillåter att medlemsstaterna tillfälligt begränsar saluföring av utsäde och uppföringsmaterial till de sorter av de aktuella växtslagen som tagits in i en nationell lista och som är värdefulla för odling och

användning i det egna territoriet. Direktiven innehåller också bestämmelser om att sådana begränsningar endast får tillämpas till dess en gemensam sortlista för arter av lantbruksväxter har sammanställts.

En gemensam sortlista kan för närvarande endast sammanställas på grundval av nationella listor.

Samtliga medlemsstater bör därför sammanställa en eller flera nationella listor över sorter som godkänts för certifiering och saluföring i de egna territorierna.

Dessa listor måste upprättas i enlighet med enhetliga regler så att de godkända sorterna är klart särskiljbara, stabila och tillräckligt enhetliga och har tillfredsställande odlingsvärde.

För genomförandet av undersökningar för sortgodkännande måste ett stort antal enhetliga kriterier och minimikrav antas.

Dessutom måste bestämmelser som avser hur länge sortgodkännandet skall gälla, skäl för återkallande av godkännande samt förfaranden för upprätthållande av sorten standardiseras. Medlemsstaterna bör underrätta varandra om godkännande och återkallande av sorter.

Allt utsäde eller uppföringsmaterial av sorter som godkänts i enlighet med principerna i direktivet i en eller flera medlemsstater efter den 1 juli 1967 bör efter viss tid

(1) EGT nr C 108, 19.10.1968, s. 30.

(2) EGT nr 125, 11.7.1966, s. 2290/66.

(3) EGT nr 125, 11.7.1966, s. 2298/66.

(4) EGT nr 125, 11.7.1966, s. 2309/66.

(5) EGT nr 125, 11.7.1966, s. 2320/66.

(6) EGT nr L 169, 10.7.1969, s. 3.

inte underkastas några begränsningar inom gemenskapen med avseende på sort. Sorter av allt sådant utsäde och uppförkningsmaterial bör tas in i den gemensamma sortlistan.

Medlemsstaterna bör dock ha rätt att genom ett särskilt förfarande föra fram eventuella invändningar mot en sort och mot att denna tas in i den gemensamma sortlistan, samt föra fram invändningar som grundas på sundhets-skäl mot en sort som redan tagits in i listan.

Särskilda regler bör antas för sorter som godkänts i en medlemsstat före den 1 juli 1967 i enlighet med principerna i detta direktiv. Det tycks berättigat att ta in dem i listan under förutsättning att de är viktiga för produktion av utsäde.

Kommissionen bör i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* publicera de sorter som läggs till den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter.

Bestämmelser bör antas om åtgärder för erkännande av likvärdighet i undersökningar och kontroller av sorter som utförs i länder utanför gemenskapen.

Gemenskapens regler bör dock inte gälla för sorter vars utsäde och uppförkningsmaterial visats vara avsett för export till länder utanför gemenskapen.

Kommissionen bör få i uppdrag att besluta om vissa åtgärder för tillämpningen av detta direktiv. För att underlätta genomförandet av de föreslagna åtgärderna bör ett förfarande antas för upprättande av nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen, inom Ständiga kommittén för utsäde och uppförkningsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk, som inrättades genom rådets beslut av den 14 juni 1966⁽⁷⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta direktiv avser godkännande för införande i en gemensam sortlista för arter av lantbruksväxter för de sorter av betor, foderväxter, stråsäd, potatis samt olje- och spånadsväxter vilkas utsäde får saluföras enligt bestämmelserna i rådsdirektiven av den 14 juni 1966 om

⁽¹⁾ EGT nr 125, 11.7.1966, s. 2289/66.

saluföring av betutsäde, utsäde av foderväxter, utsäde av stråsäd, utsädespotatis samt rådets direktiv av den 30 juni 1969 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter.

2. Den gemensamma sortlistan skall sammanställas på basis av medlemsstaternas nationella listor.

Artikel 2

I detta direktiv avses med officiella åtgärder sådana åtgärder som vidtas

- a) av statliga myndigheter, eller
 - b) av en juridisk person som handlar på statens ansvar, oavsett om denna person regleras av offentligrättslig eller privaträttslig lagstiftning, eller
 - c) i fråga om bisysslor, som också står under statlig kontroll, av edsvurna fysiska personer,
- förutsatt att sådana personer som anges under b och c inte drar någon egen fördel av sådana åtgärder.

Artikel 3

1. Varje medlemsstat skall upprätta en eller flera listor över sorter som godkänts officiellt för certifiering och utsläppande på marknaden i det egna territoriet. Listorna skall vara tillgängliga för allmänheten.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att godkännande av en sort för införande i den gemensamma sortlistan eller i en annan medlemsstats lista är likvärdigt med godkännande för införande i medlemsstatens egna listor. Medlemsstater som antar sådana bestämmelser skall frikallas från de skyldigheter som fastställs i artikel 7, 9.3 och 10.2-5.

3. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att officiellt godkännande av sorter som lämnats före den 1 juli 1970 i enlighet med andra principer än de som ges i detta direktiv upphör att gälla senast den 30 juni 1980, om sorterna i fråga då ännu inte har godkänts i enlighet med principerna i detta direktiv.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall se till att en sort godkänns endast om den är klart särskiljbar, stabil och tillräckligt enhetlig och har tillfredsställande odlingsvärde.

2. Undersökning av odlingsvärdet skall inte krävas
- för godkännande av grössorter, om förädlaren försäkrar att utsäde av den sort han framställt inte är avsett för produktion av foderväxter,
 - för godkännande av sorter vars utsäde skall saluföras på marknaden i en annan medlemsstat som redan har godkänt sorterna med beaktande av deras odlingsvärde.

Artikel 5

1. En sort skall anses vara klart särskiljbar om den, när ansökan om godkännande inlämnas, skiljer sig markant med avseende på en eller flera viktiga morfologiska eller fysiologiska egenskaper från alla andra sorter som godkänts eller inlämnats för godkännande i medlemsstaten i fråga eller som intagits i den gemensamma sortlistan.

2. En sort skall betraktas som stabil om den efter flera på varandra följande uppförökningar eller i slutet av varje reproduktionscykel (i de fall då förädlaren har uppggett en särskild reproduktionscykel) fortfarande motsvarar beskrivningen av sortens viktigaste egenskaper.

3. En sort skall betraktas som tillräckligt enhetlig om de plantor den består av, med mycket få avvikelser, är likartade eller genetiskt identiska vad beträffar alla i sammanhanget väsentliga egenskaper. Hänsyn skall härvid tas till växters olika reproduktionssystem.

4. En sorts odlingsvärde skall betraktas som tillfredsställande om dess egenskaper som helhet, jämfört med andra sorter som tagits in i den aktuella medlemsstatens lista och åtminstone med avseende på produktion i ett visst givet område, innebär en klar förbättring antingen av det agrikulturella värdet eller med avseende på användbarheten hos grödan eller produkter som kan framställas därav. Man kan bortse från enstaka, mindre goda egenskaper om sorten har andra, överlägsna sådana.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall se till att samma krav ställs på sorter från andra medlemsstater som på inhemska sorter, i synnerhet vad beträffar förfarandet för godkännande.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att godkännandet av sorter skall baseras på resultaten från officiella under-

sökningar, i synnerhet odlingsförsök, avseende ett tillräckligt antal egenskaper för att beskriva sorten. De metoder som används för att fastställa egenskaper skall vara exakta och tillförlitliga.

2. Följande skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 23, med beaktande av den rådande tekniska och vetenskapliga utvecklingen:

a) Minsta antal egenskaper som skall ingå i undersökning av de olika arterna.

b) Minimikrav för utförande av undersökningarna.

3. I de fall då undersökning av de ingående komponenterna krävs för att studera hybrider och syntetiska sorter skall medlemsstaterna se till att resultaten från undersökningen och beskrivningen av de ingående komponenterna behandlas konfidentiellt, om förädlaren begär detta.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall kräva att när en ansökan om godkännande av en sort inges skall sökanden ange om sådan ansökan redan gjorts i någon annan medlemsstat och, om så är fallet, medlemsstatens namn samt om ansökan godkänts.

Artikel 9

1. Varje medlemsstat skall ombesörja offentliggörande av listan över sorter som godkänts i det egna territoriet samt, om upprätthållande förädling krävs, namnet på den eller de personer som är ansvariga för denna. Om flera personer är ansvariga för upprätthållandet av en sort, behöver namnen inte kungöras. Om så inte sker, skall i listan anges den myndighet som tillhandahåller namnen på de personer som är ansvariga för sortens upprätthållande.

2. Medlemsstaterna skall i möjligaste mån se till att sorten vid godkännandet har samma namn i samtliga medlemsstater.

Om det är känt att utsäde eller uppförkningsmaterial av en viss sort släpps ut på marknaden i ett annat land under annat namn skall detta namn också anges i listan.

3. Medlemsstaterna skall sammanställa särskild dokumentation för varje godkänd sort med en beskrivning av sorten och en tydlig sammanfattning av alla de fakta som ligger till grund för godkännandet. Sortbeskrivningen

skall avse plantor som producerats direkt från utsäde eller fröplantor av kategorin "certifikatutsäde och uppförkningsmaterial".

Artikel 10

1. Sortlistan och eventuella förändringar av den skall omgående tillställas de övriga medlemsstaterna och kommissionen.

2. För varje ny sort som godkänns skall medlemsstaterna skicka en kort beskrivning av sortens viktigaste kännetecken till de övriga medlemsstaterna och till kommissionen.

3. Varje medlemsstat skall ställa den dokumentation som avses i artikel 9.3, om godkända sorter eller återkallande av godkännande, till övriga medlemsstaters och kommissionens förfogande. Uppgifter som hämtas ur denna dokumentation skall behandlas konfidentiellt.

4. Medlemsstaterna skall se till att dokumentationen avseende godkännande görs tillgänglig för personligt bruk för personer som kan styrka att de har rätt att ta del av den. Dessa bestämmelser skall inte gälla för sådana uppgifter som skall behandlas konfidentiellt enligt artikel 7.3.

5. I de fall då godkännande av en sort avslås eller återkallas skall resultaten av utförda undersökningar göras tillgängliga för dem som berörs av beslutet.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att godkända sorter skall upprätthållas i enlighet med vedertagen praxis för upprätthållande av sorten.

2. Det skall alltid vara möjligt att kontrollera upprätthållande av sorten med hjälp av de journaler som förs av den eller de personer som ansvarar för den. Dessa journaler skall också innehålla uppgifter om framställningen av alla generationer som föregår basutsäde eller uppförkningsmaterial.

3. Prov kan begäras från den person som ansvarar för sorten. Om så behövs kan sådana prov tas officiellt.

4. I de fall då upprätthållande av sorten utförs i en annan medlemsstat än i den där sorten godkändes skall de berörda medlemsstaterna bistå varandra i administrationen av kontrollen.

Artikel 12

1. Ett godkännande skall gälla till utgången av det tionde kalenderåret efter det att godkännandet lämnats.

2. Godkännande av en sort får förnyas med bestämda intervall om sorten fortfarande odlas i sådan skala att detta är motiverat, samt under förutsättning att kraven på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet fortfarande uppfylls. En ansökan om förnyat godkännande skall inlämnas senast två år innan godkännandet löper ut.

3. Godkännandets giltighetstid skall förlängas tills vidare, till dess beslut har fattats med anledning av ansökan om förnyat godkännande.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall se till att godkännande av en sort återkallas

a) om det vid undersökning visas att sorten inte längre är klart särskiljbar, stabil eller tillräckligt enhetlig,

b) om den eller de personer som ansvarar för sorten så begär, utom i de fall då upprätthållande förädling av sorten alltså utförs.

2. Medlemsstaterna får återkalla godkännande av en sort

a) om de lagar och andra författningar som antas för att följa detta direktiv inte efterlevs,

b) om osanna eller bedrägliga uppgifter avseende de fakta som godkännandet grundades på lämnades i samband med ansökan om godkännande eller vid undersökningen av sorten.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall se till att en sort stryks ur deras listor, om sortgodkännandet har återkallats eller om godkännandets giltighetstid har löpt ut.

2. Medlemsstaterna får medge en period om högst tre år för försäljning av utsäde eller uppförkningsmaterial i det egna territoriet efter det att godkännandet löpt ut.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna skall se till att utsäde och uppförkningsmaterial av sorter som godkänts i en eller flera

medlemsstater efter den 1 juli 1972, i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv, efter den 31 december det andra året efter det år då sorten godkändes inte underkastas några handelsbegränsningar med avseende på sort.

2. Efter ansökan som skall lämnas in innan den period som anges ovan löper ut och som skall behandlas såsom föreskrivs i artikel 23, får en medlemsstat, trots punkt 1, tillåtas att förbjuda saluföring av utsäde och uppföringsmaterial av sorten i fråga i hela eller en del av sitt territorium.

3. Sådant tillstånd som avses i punkt 2 skall endast ges i följande fall:

- a) Om sorten inte är särskiljbar, stabil eller tillräckligt enhetlig.
- b) Om det fastställts att odling av sorten kan inverka skadligt på sundheten vid odling av andra sorter eller arter.
- c) Om officiella odlingsförsök som utförts i den ansökande medlemsstaten, med tillämpning av artikel 5.4, visar att sorten inte i någon del av territoriet ger resultat som motsvarar de som erhålls med en jämförbar sort som godkänts i medlemsstatens territorium.

4. Om en medlemsstat inte avser att lämna in en ansökan avseende en viss sort enligt det förfarande som fastställs i punkt 2 skall den anmäla detta till kommissionen eller informera Ständiga kommittén för utsäde och uppföringsmaterial.

5. Om samtliga medlemsstater gör anmälan eller informerar enligt punkt 4 skall den period som avses i punkt 1 inte längre gälla och artikel 18 skall tillämpas.

6. Om en sort då den godkänns i en medlemsstat samtidigt är föremål för undersökning som syftar till godkännande i en annan medlemsstat skall undersökningstiden räknas bort från den period som avses i punkt 1 för den sistnämnda statens vidkommande.

7. Om starka skäl föreligger får den period som avses i punkt 1 förlängas innan den löper ut, i enlighet med förfarandet i artikel 23.

Artikel 16

Artikel 15 skall också gälla för sorter som godkänts i de enskilda medlemsstaterna före den 1 juli 1972 i enlighet med principer som motsvarar de som föreskrivs i detta direktiv, om

- a) sorten godkändes efter den 30 juni 1967, eller
- b) sorten godkändes före det datum som anges i a i två eller flera av medlemsstaterna, eller
- c) sorten godkändes före det datum som anges i a i en medlemsstat, under förutsättning att andelen av den areal som i medlemsstaten begagnats för uppföring av sorten och som anmälts till fältbesiktning med tanke på certifiering av skörden, efter det datum som anges i a och under var och en av tre odlingsår utgjort minst 3% av den totala areal som tagits i anspråk för uppföring av arten.

Artikel 17

Den period som avses i artikel 15.1 skall, i de fall som avses i artikel 16 a och b, börja löpa den 1 juli 1972, och i det fall som avses i artikel 16 c, börja löpa det datum då medlemsstaten meddelar kommissionen att förutsättningen har uppfyllts.

Artikel 18

På grundval av den information som lämnas av medlemsstaterna och allt efter det att denna inkommer skall kommissionen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, under rubriken "Gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter", publicera en lista över alla sorter vars utsäde och uppföringsmaterial inte underkastas några handelsbegränsningar med avseende på sort enligt artiklarna 15 och 16, samt den information som krävs enligt artikel 9.1 om den person eller de personer som ansvarar för upprätthållande av sorten. Det publicerade meddelandet skall ange vilka medlemsstater som har fått tillstånd enligt artikel 15.2 eller artikel 19.

Artikel 19

Om det konstaterats att odling av en sort som tagits in i den gemensamma sortlistan kan inverka skadligt med avseende på sundhet på odlingen av andra sorter eller arter som odlas i en medlemsstat får medlemsstaten i fråga, efter ansökan som skall behandlas såsom föreskrivs i artikel 23, tillåtas att förbjuda utsläppande på marknaden av utsäde eller uppföringsmaterial av sorten i fråga i hela eller en del av sitt territorium. Om omedelbar fara för spridning av skadliga organismer föreligger, och till dess ett slutgiltigt beslut har fattats i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 23, får den berörda medlemsstaten införa förbud så snart ansökan har lämnats in.

Artikel 20

När en sort upphör att vara godkänd i den medlemsstat som ursprungligen godkänt den får den även fortsätt-

ningsvis vara godkänd i en eller flera medlemsstater, under förutsättning att kraven för godkännande fortfarande är uppfyllda i dessa staters territorier och upprätthållande förädling garanteras.

Artikel 21

1. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen avgöra om

- a) de officiella sortundersökningar som utförts i tredje land ger samma garantier som de som föreskrivs i artikel 7 och som utförs i medlemsstaterna,
- b) de kontroller av förfaranden för upprätthållande av sorter som utförs i tredje land ger samma garantier som de som utförs i medlemsstaterna.

2. Till dess rådet har fattat beslut enligt punkt 1 skall det stå medlemsstaterna fritt att själva fatta sådana beslut. Denna rätt upphör den 30 juni 1977.

Artikel 22

Detta direktiv skall inte gälla för sorter vars utsäde eller uppförkningsmaterial visats vara avsett för export till tredje land.

Artikel 23

1. I de fall då det förfarande som föreskrivs i denna artikel skall tillämpas skall ordföranden hänskjuta ärendet, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, till Ständiga kommittén för utsäde och uppförkningsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk (nedan kallad "kommittén").

2. Inom kommittén skall medlemsstaternas röster vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med en majoritet av tolv röster.

4. Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen dock omedelbart meddela rådet detta. I sådant fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättats.

Rådet får inom en månad fatta annat beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 24

Med undantag för vad som stadgas i artiklarna 15, 16 och 19 skall detta direktiv inte påverka tillämpningen av de bestämmelser i nationell lagstiftning som är berättigade av skäl som rör skydd av människors, djurs eller växters hälsa och liv eller skydd av industriell eller kommersiell egendom.

Artikel 25

Medlemsstaterna skall senast den 1 juli 1972 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 26

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 september 1970.

På rådets vägnar

J. ERTL

Ordförande